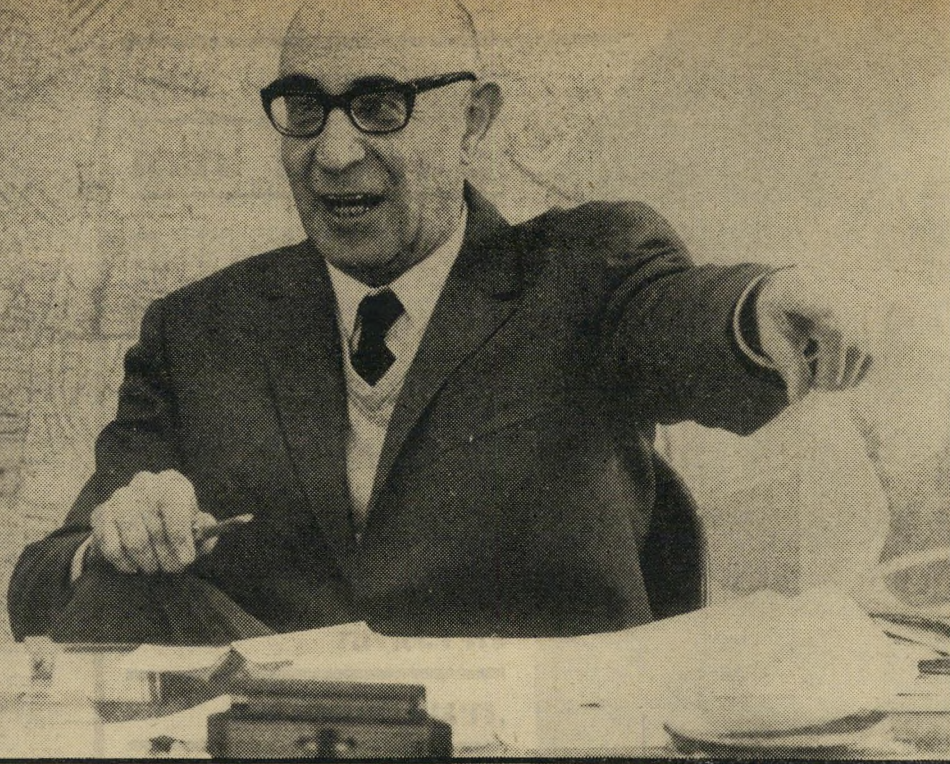

ההתפרקות מהרבה ערכים מוסריים — שבלעדיהם לא ייתכנו חיים ציבוריים תקינים. הדבר מתבטא באלפי צורות — החל במאות רבות של עובדים המקבלים את שכרם מבלי לתת את תמורתם, וכלה במעשי שחיתות והפקת הנהא-עצמית. למשל:

- למרות שקיימת ועדת מיכרום, המ' חליטה על הענקת עבודות לקבלנים, השתרש נוהג של מסירת אישור לביצוע העבודה עוד לפני שוועדת המיכרום דנה בעניין. במיקרה מסויים נמסרה עבודה גדולה לקבלן, ש' הצעתו היתה יקרה ב-8% מהצעה אחרת. רק כאשר הגיעו הרינונים למימדים בלתי נסבלים, ותשומת ליבו של מבקר המדינה הוסבה לפרשה, הוקפאה העבודה. ואז הסת' בר כי הקבלן הוא ידיו של מנהל-המחלקה שמסר לו את האישור לביצוע העבודה.
- בשלושה מיקרים, בהם היתה העירייה צריכה לקנות רהיטים, התברר ששולם דווקא המחיר הגבוה יותר: פעם שולמו 15 אלף ל"י יותר מדי, פעם 4000 ל"י, ופעם אלף ל"י. במיקרה אחד הוסיף פקיד הקניות, על דעת עצמו, את הפרשי-המדד, שעלה מעת קניית הסחורה ועד לאספקתה — למרות שלא היתה שום התחייבות עירונית לכך. המחיר, בסופו של דבר, הסתכם ב-30% יותר ממה שהיה צריך להיות.
- משנת 1966 עלו חשבונות המים של תושבי תל-אביב יותר: 50 עד 150 אחוזים. לא מפני שהתושבים השתמשו בכמות גדולה יותר של מים, אלא מפני שנבעו בקיעים ב' צינורות. ההסבר שנתנה העירייה: מי ה' מוביל הארצי אוכלים בצנרת שהתיישנה. אבל הסתבר, כי לא הצינורות הישנים הם

האיש שעלה לגדולה
העיר, הגיע למועצת העיר כאיש של שרגא נצר. אפילו פטרוניו יהושע רבינוביץ, מ' מלא מקום ראש' לשליט על ענייניהם היומיומיים של 400 אלף אזרחיה של העיר.

לא חלמו שיישב על כיסא ראש-העיר. הגורל העיוור — ודבוקות העסקנים החולים לתואריהם — הפכו אותו במשך שנתיים תמימות לשליט על ענייניהם היומיומיים של 400 אלף אזרחיה של העיר.

שירותים שמקבלת העירייה. זאת, נוסף ל' ריבית שהיא צריכה לשלם ישירות על חובי' תיה, המסתכמים ב-200 מיליון ל"י. ריבית ותשלומים על חשבון חובות יגיעו בשנה הבאה ל-40 מיליון ל"י.

● יש בעירייה מבקר פנימי, שלרשותו עומד מנגנון גדול. הוא בודק באופן רצוף את גילויי הביזבז, השחיתות ואי-הסדרים. אבל בעוד שמבקר המדינה מפרסם את מימצאיו, על-מנת שמשלם-המסים ידע מה עושים הפקידים בכספו — נשמרים מימצאיו של מבקר העירייה בסוד כמוס. הוא מוסר את הדו"ח שלו ישר לראש-העיר, ושם פחות או יותר נקבר העניין.

אילו היה ראש-העיר תלוי בבחירתם ה' ישירה של משלמי-המסים, היה רואה את עצמו חייב להם דין-וחשבון ותשובה על כל ההאשמות. אבל מכיוון שלא האזרחים בוחרים בו, כי אם מוזכרי המפלגה — הרי ש' נאמנותו היא אליהם. הוא דואג לאינטרסים של המפלגה — אותם אינטרסים המונחים ביסודם של מיקרים כה רבים של ביזבז, ניפוח, חיפוי על שחיתות וחלוקת-שלל מ' כספי האזרח.

מתי תתכבד את רבינוביץ?

הוא אחד הגרועים ביותר בארץ, למרות ש' ממלא-מקום ראש-העיר יהושע רבינוביץ מתגאה דווקא על יכולתו המשקית. היא משלמת לנושיה ב'תעודת-זיכוי', אותן ניתן לפרוע בבנקים תמורת ריבית של 12% — דבר המייקר אוטומטית את הסחורות וה'

המתפוצצים — אלא דווקא החדשים ש' הונחו בצפון העיר. 80% מן הנזילות הן בצינורות שהונחו בשנים האחרונות, ואשר נרכשו ממיפעל הסתדרותי מסויים, שתוצרתו אינה עונה לדרישות.

● קיימת ועדת תנועה עירונית, אשר בראשה עומד סגן ראש העיר מטעם מפ'ם חיילק רמת. אחד מתפקידי ועדה זו הוא לדאוג שיהיו מספיק מיגרשיחניה בעיר, על כן אין מאשרים הקמת בניין-מישרדים, מועדון-לילה או בית-עסק גדול אם אינו מק' צה שטח לתנייה. או, אם אינו משלם 'כופר תנייה'. כספי הכופר צריכים, לכאורה, לממן הקמת שטחיחנייה בעיר. אבל למרות ש' נקבעו קני-מדיה, נקבע למעשה גובה הכופר על-ידי יו"ר הוועדה. קבלנים יודעים, שאם תורמים סכום למפלגה זו או אחרת, המיוצ' גת בוועדה, אפשר להוריד את הכופר מ-20 או 30 אלף — לפחות ממחצית הסכום. ה' כסף ממילא נכנס לקופה הצמאה של ה' עירייה, ומצב החנייה מחמיר בלי הרף.

● אין כימעט קבלן שאינו מחפש להג' דיל את אחוזי-הבנייה המותרים על מיגרשו. אלה המכירים את הדרך לאנשים הקובעים — ובעיקר: למפלגות המקבלות 'תרומות' — זוכים בהגדלת האחוזים. כך אפשר לר' אות שורת בתים ברחוב אחד, שכולם בני שלוש קומות — אבל אחד מהם הוא בן ארבע קומות.

● גם אחרי מלחמת ששת-הימים, כאשר הווק מחייב בניית מיקלט בכל בית חדש, ניתנו רשויות לבתים גדולים ללא מיקלטים. לפחות במיקרה אחד, כאשר ניבנה בית מישרדים גדול ליד שוק הירקות הסיטוני בתל-אביב, והוכן בו מרתף לצורכי מיקלט — הרשתה העירייה להשתמש במרתף לצר' כיום אחרים, במקום מיקלט. הדבר נעשה בהתערבותם של עסקני מע'י.

● תקציב העירייה לשנה הבאה יגיע ל-182 מיליון ל"י. 90 מיליון ל"י מסכום זה ישולמו לכ-10 אלפים עובדי העירייה. מבין עובדים אלה, 1515 הם מיותרים. ● מצבה הכספית של עיריית תל-אביב

"דרשו ממני שוחד בעירייה!"

מתלונן שמילוביץ

העניין. הנה, קה את כרטיס-הביקור שלי. בוא אלי בהקדם האפשרי. ב'ביקשתי ממנו רק שירשום בכתבי-ידו את מיספר התיק מאחורי כרטיס-הביקור שלו, והוא רשם. אחר-כך חזרנו לתיקיה, ורטנר נתן ליהושע את התיק ואמר לו: 'תשים אותו בצד. אני כבר אטפל בוה'.' על סמך עדות זו, נפתח תיק פלילי במ' דור הרמאויות של משטרת תל-אביב. הש' כוע העכר התיק לפרקליטות המדינה.

ביקש בשנת 1967 רשיון מעיריית תל-אביב. הבקשה הועברה לאישור למינהל ההנדסה של העירייה. סיפר השבוע רו'אל: 'ידעתי שהמקום שלי שימש כמועדון מאושר קודם-לכן, כך שמאוד התפלאתי כש' לא קיבלתי תשובה תוך שבועיים-שלושה. ניגשתי למינהל ההנדסה. פניתי לארכיון התיקים, ופקיד בשם יהושע, עם זקן, מצא לאחר גילגולים רבים את התיק.

'ראיתי שכתוב בפירוש שהבקשה אושרה בתאריך 1.10.1967. לא הבנתי מדוע מתעכב התיק, ושלחתי לשם למחרת את השותף שלי, יוסף שמילוביץ'.

★ ★ ★

סיפר שמילוביץ: 'באתי לאותו פקיד, יהושע חוני, ושאלתי מה העניינים. הוא לקח אותי בצד והסביר לי: 'אתם צרי' כיום תוכנית סניטארית למועדון. יש לי בשבילכם מהנדס שיעשה את זה. רק שלא תעמוד איתו על המקח. כמה שיבקש תתן לו, אחרת אין תוכנית, אין אישור ורישיון'. 'אמרתי בסדר, כמה זה כבר יכול לעלות? עוד 20-30 לירות זה שום דבר.

'יהושע הלך איתי עם התיק עד סוף המיסדרון. יצאנו לחצר, ירדנו שתי מדרגות ונכנסנו לאיזה חדר. היה שם אדם מבוגר, ויהושע אמר לי שהוא המהנדס רטנר, והוא יסדר לי את העניין. הוא חזר ואמר לי: 'אל תתמקח איתו! תן לו כמה שיבקש!' 'אני התיישבתי מול המהנדס והסברתי לו ש' עזון, ויגיש אותה לאישור בתיק. רטנר דיפוף קצת בתיק ואמר לי: 'תראה, זה לא המקום לדבר. תבוא אלי הביתה ונסדיר את

מכתאי רו'אל הוא אדם בשנות ה' ארבעים המתקדמת. בין יתר נכסיו נמצא מועדון ברחוב יורדי הסירה שליד נמל תל-אביב, ששימש עד לפני זמן-מה את החבל הימי לישראל.

מועדון זה ביקש רו'אל להפעיל, ועליכן

פקיד חזני